

GÖMÖRI GYÖRGY

Novemberi emlék

összeszáradt bogarak az ablakkeretben
másfelől meg: a közerkölcsök elrutymósodása
(az idő a nemzet egykedvű mosodása
a fehért s a feketét egyaránt szeszínűre mossa)
novemberi avarkupacok
az emlékezet magányosan vacog
és csak páran gondolunk már arra a napra
amikor a látomás úgy vált valóra
mint egy rossz közhely:
a gondosan tisztított magyar királyi
fegyverek felropogtak
és tömegsírba hullottak a holtak

1994

Várjuk a tiszta inget

Angliában mazsolás keksznek ismerik
a kekszbe süített mazsolák „agyoncsapott legyek”
pedig hát ez a név maga volt egykor az élet
szépszakállú hérosz a szent szabadság eszelőse
kei sziklás Capreráról útra kelve
kiköt Szcílián
és nem kell néki csak egy archimédeszi pont
és nem kell néki csak egy csapat vörös ing
hogy kivesse sarkából a régi világot
és összerakja a széthullt Itáliát
„szennyes az én ingem de még a gatyám is”
dúdolták akkoriban a somogyi tanyákon
„majd hoz Kossuth tisztát Türr Pista meg puskát”
– azóta is várjuk a minden kalandok kapitányát
a magas homlokú forradalmárt aki szemébe néz a zsarnokoknak
várjuk egyre várjuk az ígért tiszta inget
a patyolat szabadságot
éljen Garibaldi

Lodi–Cambridge, 1995 májusában

Repülőúton

*mint könnyű felhő úszik a gép hófedte csúcsok felett
– ki hinné hogy lenn a mélyben élnek még emberek?
nem tudom a Dolomitok-e vagy az Alpok
de egyszerre megértem Indira asszonyt
aki a Himalája havába temetkezett*